

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-14/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕСУДЕ ОД
01.07.2013. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите само да констатујемо ко је приступио.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су објављивању пресуде приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,**
- **окривљениј Ћирић Петар, као и**
- **његов бранилац адвокат Александар Цвејић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните сви.

Након већања и гласања, суд је донео, а председник већа јавно објављује

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕСУДУ

Окривљени ЋИРИЋ ПЕТАР, са личним подацима као у списима,

КРИВЈЕ:

Што је:

у времену од поподневних часова дана 20.11. до раних јутарњих часова дана 21.11.1991. године, на пољопривредном добру Овчара, у Вуковару, у тадашњој Републици Хрватској, у саставу бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (СФРЈ), као припадник Територијалне одбране (ТО) Вуковара, која је била у саставу тадашње Југословенске народне армије (ЈНА), кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао, а који није имао карактер међународног сукоба, противно члану 3 став 1 тачка 1а) и члана 4А став 1, 2 и 4 Треће Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима из 1949. године, ратификоване од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године, и члана 4 став 1 и 2 тачка а) Допунског протокола из Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба, од 08. јуна 1977. године («Службени лист СФРЈ бр. 16/78» - Међународни уговори), заједно са припадницима исте јединице и то: Вујовић Мирољубом, Вујановић Станком, Банковић Мирославом, Булић Миланом, Перић Јовицом, Војновић Миланом, Мугоша Гораном, и Сирета Дамиром, те припадницима добровољачке јединице «Лева суподерица», и то: Ланчужанин Миланом, Милојевић Предрагом, Драговић Предрагом, Атанасијевић Иваном (тада Хусник Ивица) Шошић Ђорђем, као и са Калаба Надом и добровољцем Радак Сашом, против, којих је поступак правноснажно окончан и више других НН лица, према ратним заробљеницима – припадницима хрватских оружаных снага, милиција, добровољачких јединица и лица која прате те оружане снаге иако непосредно не улазе у њихов састав, а који су претходно положили оружје припадницима ЈНА у

Вуковарској болници, а затим предати ТО Вуковара, вршио убиства и телесно их повређивао,

тако што је:

у формираном шпалиру, рукама и ногама, ударао по разним деловима тела ратне заробљенике који су били приморани да кроз шпалир прођу приликом уласка у хангар, наносећи им телесне повреде, а када су ратни заробљеници пописани и у више наврата трактором одвежени на Грабово, на око 1 километар од Овчаре, у формираном стрелачком воду, из ватреног оружја пуцао у њих и тако их стрелачким лишио живота,

којом приликом је лишено живота 200 лица од којих је идентификовано 193 лица и то:

1. Ацага () Јозо, ()
2. Ахметовић () Исмет-Иво, рођен () године,
3. Андријанић () Винко, () године,
4. Арнолд () Крешимир, рођен () године,
5. Асађанин () Илија, рођен () године,
6. Бабић () Дражен, рођен () године,
7. Баинраух () Иван, рођен () године,
8. Бајнраух () Томислав, рођен () године,
9. Балаш () Стјепан, рођен () године,
10. Балог () Драгутин, рођен () године,
11. Балог () Јосип, рођен () године,
12. Балог () Звонко, рођен () године,
13. Балванац () Ђуро, рођен () године,
14. Баножић () Борис, рођен () године,
15. Барањаји () Перо, рођен () године,
16. Барбарих () Бранко, рођен () године,
17. Барбир () Ловро, рођен () године,
18. Барић () Ђука, рођен () године,
19. Баришић () Фрањо, рођен () године,
20. Барта () Анђелко, рођен () године,
21. Батарело () Жељко, рођен () године,
22. Баумгернер () Томислав, рођен () године,
23. Бегчевић () Марко, рођен () године,
24. Бегов () Жељко, рођен () године,
25. Бингула () Стјепан, рођен () године,
26. Бјелановић () Ранго, рођен () године,
27. Блажевић () Златко, рођен () године,
28. Крунеш Бранимир, рођен () године,
29. Босак () Марко, рођен () године,
30. Босанац () Драгутин, рођен () године,

31. Босанац () Томислав, рођен () године,
32. Брачић () Звонимир, рођен () године,
33. Буквић () Ђорђе, рођен () године,
34. Буовац () Иван, рођен () године,
35. Црњац () Иван, рођен () године,
36. Михалец Јосип, рођен () године,
37. Чупић () Станоје, рођен () године,
38. Далић () Тихомир, рођен () године,
39. Долишни () Ивица, рођен () године,
40. Драгун () Јосип, рођен () године,
41. Ђуђар () Саша, рођен () године,
42. Ђукић () Владимир, рођен () године,
43. Дувњак () Станко, рођен () године,
44. Ебнер () Винко-Ђуро, рођен () године,
45. Фришчић () Другтин, рођен () године,
46. Фурунција () Петар, рођен () године,
47. Гајда () Роберт, рођен () године,
48. Галић () Миленко, рођен () године,
49. Галић () Ведран, рођен () године,
50. Гарвановић () Борислав, рођен () године,
51. Гаврић () Драган, рођен () године,
52. Главашевић () Сениша, рођен () године,
53. Граф () Бранислав, рођен () године,
54. Гранић () Драган, рођен () године,
55. Грубер () Зоран, рођен () године,
56. Гудељ () Драго, рођен () године,
57. Хегедушић () Марио, рођен () године,
58. Херцег () Жељко, рођен () године,
59. Херман () Иван, рођен () године,
60. Херман () Стјепан, рођен () године,
61. Хлевњак () Недељко, рођен () године,
62. Хољевац () Никица, рођен () године,
63. Хорват () Ивица, рођен () године,
64. Илеш () Звонко, рођен () године,
65. Имбришић () Ивица, рођен () године,
66. Ивезић () Александар, рођен () године,
67. Јајало () Марко, рођен () године,
68. Јакубовски () Мартин, рођен () године,
69. Јамбор () Томо, рођен () године,
70. Јанић () Михаел, рођен () године,
71. Јантол () Борис, рођен () године,
72. Јарабек () Златко, рођен () године,
73. Језицић () Ивица, рођен () године,
74. Јован () Звонимир, рођен () године,
75. Јовановић () Бранко, рођен () године,

76. Јовановић () Оливер, рођен () године,
77. Јурела () Дамир, рођен () године,
78. Јурела () Жељко, рођен () године,
79. Јурендић () Драго, рођен () године,
80. Јуришић () Марко – Јосип, рођен () године,
81. Јуришић () Павао, рођен () године,
82. Јуришић () Жељко, рођен () године,
83. Качић () Игор, рођен () године,
84. Капустић () Јосип, рођен () године,
85. Келава () Крешимир, рођен () године,
86. Кнежић () Ђуро, рођен () године,
87. Колак () Томислав, рођен () године,
88. Колак () Владимир, рођен () године,
89. Коморски () Иван, рођен () године,
90. Костовић () Борислав, рођен () године,
91. Ковач () Иван, рођен () године,
92. Ковачевић () Зоран, рођен () године,
93. Кожул () Јосип, рођен () године,
94. Крајиновић () Иван, рођен () године,
95. Крајиновић () Златко, рођен () године,
96. Красић () Иван, рођен () године,
97. Крезо () Ивица рођен () године,
98. Кристичевић () Казимир, рођен () године,
99. Лесић () Томислав, рођен () године,
100. Лет () Михајло, рођен () године,
101. Лили () Драгутин, рођен () године,
102. Ловрић () Јоко, рођен () године,
103. Луцић () Марко, рођен () године,
104. Лукић () Мато, рођен () године,
105. Љубас () Хрвоје, рођен () године,
106. Магоч-Мамић () Предраг, рођен () године,
107. Мајор () Жељко, рођен () године,
108. Маричић () Зденко, рођен () године,
109. Маркобашић () Ружица, рођена () године,
110. Међеши () Андрија, рођен () године,
111. Међеши () Зоран, рођен () године,
112. Миховић () Томислав, рођен () године,
113. Микулић () Здравко, рођен () године,
114. Мишић () Иван, рођен () године,
115. Млинарић () Миле, рођен () године,
116. Мокош () Андрија, рођен () године,
117. Молнар () Саша, рођен () године,
118. Мутвар () Антун, рођен () године,
119. Нађ () Дарко, рођен () године,
120. Нађ () Фрањо, рођен () године,

121. Нејашмић () Иван, рођен () године,
122. Шименић Дамир, рођен () године,
123. Омеровић () Муфат, рођен () године,
124. Орешки () Владислав, рођен () године,
125. Пап () Томислав, рођен () године,
126. Патарић () Жељко, рођен () године,
127. Павлић () Слободан, рођен () године,
128. Павловић () Златко, рођен () године,
129. Перак () Мато, рођен () године,
130. Перко () Александар, рођен () године,
131. Перковић () Дамир, рођен () године,
132. Перковић () Јосип, рођен () године,
133. Петровић () Стјепан, рођен () године,
134. Пинтер () Никола, рођен () године,
135. Плавшић () Иван-Звонимир, рођен () године,
136. Подхорски () Јања, рођена () године,
137. Полхерт () Дамир, рођен () године,
138. Половина () Бранимир, рођен () године,
139. Пољак () Вјекослав, рођен () године,
140. Посавац () Станко, рођен () године,
141. Правдић () Томо, рођен () године,
142. Пуцар () Дмитар, рођен () године,
143. Радачић () Иван, рођен () године,
144. Рагуж () Иван, рођен () године,
145. Рашић () Милан, рођен () године,
146. Ратковић () Крешимир, рођен () године,
147. Рибичић () Марко, рођен () године,
148. Римац () Салвадор, рођен () године,
149. Роначек () Карло, рођен () године,
150. Роначек () Жељко, рођен () године,
151. Спудић () Павао, рођен () године,
152. Станић () Марко, рођен () године,
153. Станић () Жељко, рођен () године,
154. Стефанко () Петар, рођен () године,
155. Стојановић () Иван, рођен () године,
156. Стубичар () Љубомир, рођен () године,
157. Шарик () Стјепан, рођен () године,
158. Шимунић () Перо, рођен () године,
159. Шиндић () Вјекослав, рођен () године,
160. Шренк () Ђуро, рођен () године,
161. Штефуљ () Дражен, рођен () године,
162. Тадић () Тадија, рођен () године,
163. Тарле () Дујо, рођен () године,
164. Терек () Ангун, рођен () године,
165. Тишљарић () Дарко, рођен () године,

166. Тивановац () Ивица, рођен () године,
167. Томашић () Тихомир, рођен () године,
168. Тординац () Жељко, рођен () године,
169. Тот () Томислав, рођен () године,
170. Траљић () Тихомир, рођен () године,
171. Турк () Мирослав, рођен () године,
172. Турк () Петар, рођен () године,
173. Тустоњић () Дане, рођен () године,
174. Ушак () Бранко, рођен () године,
175. Вагенхофер () Мирко, рођен () године,
176. Вареница () Звонко, рођен () године,
177. Варга () Владимир, рођен () године,
178. Васић () Микајло, рођен () године,
179. Вебер () Сениша, рођен () године,
180. Видош () Горан, рођен () године,
181. Виргес () Антун, рођен () године,
182. Влахо () Мирослав, рођен () године,
183. Влахо () Мате, рођен () године,
184. Володер () Златан, рођен () године,
185. Вујевић () Златко, рођен () године,
186. Вукојевић () Славен, рођен () године,
187. Вуковић () Рудолф, рођен () године,
188. Вулић () Иван, рођен () године,
189. Зељко () Јосип, рођен () године,
190. Зера () Михајло, рођен () године,
191. Жеравица () Доминик, рођен () године,
192. Жугец () Борислав, рођен () године, и
193. Јуларић Горан, рођен () године,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона СРЈ у саизвршилаштву, у вези члана 22 КЗ СРЈ.

Па му суд применом напред наведеног законског прописа као и одредби члана 5, 33, 38 и 41 КЗ СРЈ претходно утврђује казну затвора у трајању од **15 (петнаест) година**.

На основу члана 49 КЗ СРЈ узима се као утврђена казна затвора у трајању од **10 (десет година)** изречена правноснажном пресудом Окружног суда у Новом Саду К.бр. 287/06 од 19.10.2007. године, која је постала правноснажна 02.12.2008. године,

Па суд окривљеног Тирић Петра уз даљу примену одредби члана 48 и 50 КЗ СРЈ

ОСУЂУЈЕ

На јединствену казну затвора у трајању од **20 (двадесет) година** у коју казну му се урачунава време проведено у притвору као и време проведено на издржавању казне по пресуди Окружног суда у Новом Саду К.бр. 287/06 од 19.10.2007. године.

На основу члана 264 став 4 ЗКП окривљени Ћирић Петар **СЕ ОСЛОБАЂА** од плаћања трошкова кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите укратко да изнесем разлог доношења пресуде.

Пре него што дамо кратке разлоге за доношење ове пресуде желим да истакнем да је овом судском већу, током овог поступка, умногоме био олакшан посао чињеницом да је велики број доказа већ раније био извођен у предметима који су се водили пред овим истим одељењем, поводом овог истог догађаја, али против других окривљених, као и чињеницу да су странке биле сагласне да се највећи део тих доказа прочита, тј. изврши увид. Поред тога, истакао бих да су многим питањима који су били предмет оптужбе странке биле сагласне, тј. одбрана није оспоравала чињеничне наводе оптужбе осим у делу који је за одбрану окривљеног Ћирића био најбитнији, а то је његово учешће у поменутом догађају и предузимање радње извршења кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника које му је оптужницом стављено на терет.

За овакав став одбране вероватно је било пресудно то што су те сада неспорне чињенице биле предмет доказивања и утврђивања током сада већ правноснажних окончаних поступака који су се у дужем временском периоду водили пред овим одељењем, а које чињенице су биле и предмет оцене другостепеног суда. Па и поред тога, ово судско веће није било ослобођено обавезе да и у односу на те чињенице изведе све потребне доказе, да их брижљиво цени у складу са свим другим изведеним доказима, као и одбрану окривљеног, а сходно одредби члана 83 став 3 ЗКП.

Тако је током поступка неспорно утврђено постојање оружаног сукоба у Хрватској у наведеном временском периоду, учешће окривљеног у тим сукобима на страни једне стране у сукобу, тј. српске стране, време и место извршења кривичног дела, карактер оружаног сукоба, статус оштећених као заштићених лица у оружаном сукобу и самим тим одредбе Женевске конвенције које су прекршене, као и припадност оштећених једној страни у сукобу као јединица којом су припадали, а нарочито чињенице о њиховом идентитету, броју оштећених који су критичном приликом стрељани, као и начину на који су ратни заробљеници лишени живота. Све ово је поткрепљено бројним доказима који су изведени током поступка а који су или опште познати и ли у довољној мери расправљени или сагласност странака о тим чињеницама није у супротности са другим доказима, па их није било потребно доказивати.

Ово што се догодило на Овчари и Грабову у ноћи између 20. и 21.11.1991. године сви врло добро знамо и са тим је упозната целокупна међународна јавност, па

овом приликом то неће бити предмет посебне анализе. Зато ћемо највише пажње овом приликом поклонити ономе што је током овог поступка било спорно, а то је учешће окривљеног Ћирић Петра у поменутом догађају и његово оспоравање радњи извршења кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ које су му оптужницом стављене на терет. Наиме, окривљеном је стављено на терет да је учествовао у овом догађају тако што је вршио убиства и телесно повређивао ратне заробљенике, па је тако у формираном шпалиру, рукама и ногама ударао по разним деловима тела ратне заробљенике који су били приморани да кроз шпалир протрче приликом уласка у хангар, тиме наносио телесне повреде, а када су ратни заробљеници пописани и у више наврата трактором одвежени на Грабово, на 1 км од Овчаре, у формираном стрељачком воду из ватреног оружја пуца у њих и тако их стрељањем лишио живота да би на крају по повратку са Грабова испред хангара на Овчари учествовао и у стрељању задње групе од десетак заробљеника на који начин је лишено живота 200 лица од којих је 193 идентификовано. У односу на ове радње извршења кривичног дела окривљени се брани да том приликом није ни био на Овчари и на Грабову, да не зна где се они налазе и да је за поменути догађај чуо тек касније после неколико дана. Међутим, оваква одбрана окривљеног оповргнута је исказима сведока ██████████ и ██████████ лица која су у ранијим поступцима имала статус сведока сарадника и који су једини храбро и на недвосмислен начин прво пристали да причају о свом учешћу у овом кривичном делу, а потом и учешћу других лица. Они су на главном претресу врло сигурно и уверљиво причали о свему што им је познато како непосредно као очевицима свих тих дешавања, тако и о њиховим посредним сазнањима. Неспорно је да се њихови искази у појединим детаљима не поклапају (као што су убиство ██████████, начин стрељања оштећених на Грабову у којој тури је сведок ██████████ који је отишао на Грабово...), али то по мишљењу овог суда је и логично имајући у виду протек времена од тог догађаја, стрес кроз који су прошли сведоци том приликом као и чињеницу да је не само том приликом већ и касније да су били очевици многих догађаја који су потиснули ова сећања са Овчаре и учинили да се неких детаља сећају боље, а неких слабије. Све то не може да умањи њихове аутентичне и детаљне исказе који су били предмет оцене првостепеног и другостепеног суда у ранијим поступцима поводом овог истог догађаја и којима је суд као и сада поклатио веру.

Сведоци ██████████ и ██████████ су на главном претресу врло детаљно и сликовито описали шта се том приликом дешавало испред и у хангару на Овчари и код рупе на Грабову, те своје исказе су поткрепили скицама – цртежима. Суд је посебно имао у виду да су наведени сведоци, на главном претресу, приликом суочења са окривљеним били врло уверљиви и сигурни и остали су код својих исказа које нису мењали током читавог поступка. О учешћу окривљеног Ћирића о догађају испред хангара на Овчари када је у формираном шпалиру рукама и ногама ударао ратне заробљенике који су морали да при изласку из аутобуса прођу кроз шпалир и тиме им наносио телесне повреде говори сведок ██████████. Он је навео да је окривљени Ћирић заједно са осуђеним Мугошом, Радаком и Ђанковићем као и извесним ██████████, ██████████, ██████████ и др. ударао рукама и ногама

ратне заробљенике који су пре уласка у хангар морали да прођу кроз формирани шпалир где су добијали више удараца и тако телесно повређивани.

О стрељању ратних заробљеника на Грабову, на око 1 км од Овчаре, говоре не само сведоци [REDACTED] и [REDACTED] већ и сведоци Атанасијевић и Дукић. Да је окривљени учествовао у догађајима на Грабову утврђено је из исказа сведока [REDACTED] који је навео да је на Грабово дошао у трећој или четвртој тури и тамо затекао окривљеног Ћирића који је заједно са сведоком [REDACTED] био у стрељачком воду том приликом учествовао у стрељању једне групе заробљеника, па је у више тура одлазио са Грабова и долазио описавши на који начин је вршено стељање. Сведок [REDACTED] је навео да је на Грабово отишао у другој тури након чега се одатле вратио, а да је након њега у трећој тури заједно са једним делом заробљеника отишао окривљени Ћирић Петар на Грабово и да се вратио после неких пола сата са Грабова. Из ових исказа је неспорно да је окривљени Ћирић са Овчаре, заједно са једном туром заробљеника, отишао на Грабово где је учествовао у стрељању заробљеника и да се после извесног времена вратио на Овчару, а разлике у исказима између сведока [REDACTED] и [REDACTED] у погледу тога у којој тури је сведок [REDACTED] отишао на Грабово је разумљива због протеча времена, а са аспекта доношења пресуде небитна, док је разлика у опису сведока на који начин је вршено стрељање ратних заробљеника на Грабову када су они били тамо није контрадикторна јер је очигледно, из изведених доказа, да они нису били у исто време на Грабову и описали су како су стрељани ратни заробљеници из различитих тура.

Последња радња извршења која је окривљеном Ћирићу стављена на терет стрељање последње групе од десетак заробљеника испред хангара на Овчари је изостављена из изреке пресуде, јер за тако нешто није било доказа. Сведок [REDACTED] и [REDACTED] нису очевици тог догађаја, само су чули да је та последња тура стрељана, а једини који говори о том догађају и учешће окривљеног Ћирића у њему је [REDACTED] на записнику о саслушању осумњиченог од 18.04.2003. године. Међутим, пресуда се заснива на доказима који су изведени на главном претресу, а како је суд одбио предлог да се записник о саслушању осумњиченог [REDACTED] од 18.04.2003. године изведе као доказ као неоснован, то није било доказа да је окривљени Ћирић учествовао у тој радњи извршења кривичног дела. О разлозима одбијања суд се изјаснио на главном претресу, а тај записник није издвојен из списка јер се не ради о незаконитом доказу, како је то и утврђено у ранијим поступцима, већ се тај исказ не може извести у овом предмету јер би то било супротно одредби члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП.

Због свега овога суд сматра да је окривљени Ћирић у време, на месту и на начин како је то описано у изреци пресуде, извршио кривично дело које му је стављено на терет, па како није било околности које би искључивале његову кривичну одговорност то га је суд огласио кривим. За наведено кривично дело запређена је казна затвора од најмање 5 или 20 година, а имајући у виду све околности како отежавајуће тако и олакшавајуће на страни окривљеног суд му је за наведено кривично дело претходно утврдио казну затвора у трајању од 15 година па му је

применом одредбе члана 49 КЗ СРЈ узео као утврђену казну затвора у трајању од 10 година изречену пресудом Окружног суда у Новом Саду, а по којој се налази на издржавању казне, па га је уз даљу примену одредби члана 48 и 50 КЗ СРЈ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година у коју казну му је урачунао време проведено у притвору као и време проведено на издржавању казне по ранијој осуди.

Окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка, имајући у виду да нема извора прихода, да се налази на издржавању дугогодишње казне затвора, а евентуалним обавезивањем окривљеног да плати исте била би доведена у питање његова егзистенција због чега су трошкови овог поступка пали на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде странке имају право жалбе у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.

Довршено у 14:07 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА